

CE FAC ALTE ȚĂRI PENTRU POLENIZATORI ȘI CE POATE FACE ȘI ROMÂNIA?

Noul Pact pentru Polenizatori (UE)

“The decline of pollinators poses a threat to both human wellbeing and nature.”¹

Prin Inițiativa UE pentru Polenizatori, lansată în 2018 și revizuită în 2023 drept „Noul Pact pentru Polenizatori”, Comisia Europeană stabilește **obiective și măsuri pentru 2030**, în trei domenii prioritare:

Îmbunătățirea cunoștințelor privind declinul polenizatorilor, cauzele și consecințele acestui fenomen;

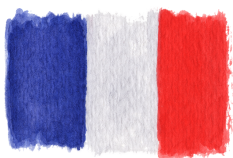
Abordarea cauzelor declinului și îmbunătățirea conservării polenizatorilor;

Mobilizarea societății, planificării strategice și cooperării la toate nivelurile, inclusiv încurajarea științei cetățenilor („citizen science”).

Țări europene care au deja strategii/planuri de acțiune pentru polenizatori:

Belgia, Franța, Germania, Irlanda, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Polonia, Scoția, Spania, Țara Galilor.

Franța

Elemente comune ale acestor planuri naționale:

- Îmbunătățirea habitatelor polenizatorilor pe și în jurul terenurilor agricole
- Sprijin financiar și prin politici publice
- Susținerea cercetării și inovării
- Creșterea gradului de conștientizare în rândul stakeholderilor relevanți, inclusiv dezvoltarea și diseminarea de resurse educaționale
- Stimularea sectorului de afaceri și a cetățenilor pentru a se implica
- Monitorizarea și raportarea progresului

„Plan național pentru promovarea insectelor polenizatoare și a polenizării” adoptat în 2021 de **Ministerul Tranziției Ecologice și Ministerul Alimentației**, ce țintește atât speciile „domestice”, cât și pe cele sălbatice.

Structurarea acțiunilor în jurul a **6 axe**: îmbunătățirea cunoștințelor științifice; sprijin economic pentru agricultori, apicultori și silvicultori; sprijin pentru alte sectoare de activitate/impact (ex. dezvoltare urbană, infrastructură, situri industriale); conservarea sănătății polenizatorilor; măsuri de reglementare la autorizarea și folosirea pesticidelor; împărtășirea practicilor agricole favorabile polenizatorilor.

Irlanda

„Planul pentru polenizatorii din întreaga Irlandă” („All-Ireland Pollinator Plan”), lansat de **Centrul Național de Date** despre Biodiversitate în 2015 și relansat în 2021, cu sprijinul larg al diferitelor părți interesate, inclusiv al guvernului.

Sublinierea **incluziunii și participării**, cu zeci de parteneri angajându-se să realizeze acțiuni.

Stabilește **6 obiective pentru a face terenurile agricole, terenurile publice și terenurile private prietenoase cu polenizatorii**, pentru a sprijini apicultorii, polenizatorii rari și pentru coordonarea strategică a planului.

Norvegia

Guvernul a publicat în 2018 „**Strategia pentru viabilitatea populațiilor de polenizatori sălbatici și alte insecte polenizatoare**”, cu implicarea mai multor ministere, agenții guvernamentale, experți și organizații.

Concentrarea pe creșterea cunoștințelor, asigurarea habitatelor pentru polenizatori și comunicarea informațiilor despre polenizatori către toate grupurile țintă printre care agricultorii, deținătorii de grădini și managerii spațiilor verzi municipale, instituții de învățământ, arhitecți și peisagiști.

Stabilește **acțiuni specifice în diferite sectoare, inclusiv în agricultură, transport, energie și municipalități, pentru a îmbunătăți habitatele**. Promovează **utilizarea durabilă a pesticidelor**, prevenirea răspândirii speciilor exotice, îmbunătățirea accesului la semințe de plante prietenoase cu polenizatorii.

Recomandări pentru România:

Necesitatea elaborării și adoptării unei **strategii integrate și coordonate pentru polenizatori, la nivel național, cu obiective SMART și calendar de lucru, care să contribuie la obiectivele Noului Pact UE pentru Polenizatori**.

Aceasta trebuie să susțină în mod obligatoriu **monitorizarea speciilor**, în acord cu „Propunerea pentru o schemă de monitorizare a polenizatorilor în UE”², **și cercetarea despre polenizatori (toate grupele de specii) și cauzele declinului**, care să folosească datele din monitorizări și care să faciliteze colaborarea internațională.

Aceasta trebuie să includă **măsuri pentru sectorul agricol**:

- 🐝 **Crearea și menținerea zonelor necultivate pe terenurile agricole, cu vegetație naturală** (plante cu flori, arbuști și arbori) care să asigure perioade prelungite de înflorire și zone de cuibărit;
- 🐝 **O mai bună gestionare a pajiștilor („regim extensiv”)** pentru creșterea abundenței florilor;
- 🐝 Promovarea agriculturii diversificate, **rotației culturilor și practicilor ecologice**;
- 🐝 **Implementarea „managementului integrat al dăunătorilor” (IPM)** pentru reducerea folosirii pesticidelor.

Strategia națională trebuie să includă măsuri pentru toate amenințările relevante național, pe lângă agricultură, inclusiv în mediul urban - **infrastructura verde a orașelor**.

Implicarea publicului, de pildă prin parteneriate public-private cu magazine de grădinărit, asociații de apicultori, afaceri în sectorul de băuturi și alimente, dar și cu școli sau biserici. Și realizarea de măsuri de conservare la nivel local, pentru **co-crearea de cunoștințe**.

Mecanisme de guvernare și monitorizare-evaluare a progresului, cu indicatori specifici și responsabilități clare.

2 Potts et al. 2021a